

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานครนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ ตามทฤษฎีของซิกเกอริง โดยผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น และวิเคราะห์ปัญหาในการวิจัย
 - 1.1 ศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาของนิสิตนักศึกษา และเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษา จากหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 สร้างกรอบความคิดในการวิจัย และกำหนดตัวแปรต่างๆ ที่ต้องการศึกษา
2. การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษาที่เป็นกรรมการหรือผู้บริหารในองค์กรนิสิตนักศึกษาต่างๆ ได้แก่ สภานิสิตนักศึกษา องค์การบริหารนิสิตนักศึกษา ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายบำเพ็ญประโยชน์ ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม ชมรมหรือชุมนุมฝ่ายกีฬา และชมรมหรือชุมนุมฝ่ายวิชาการ ในปีการศึกษา 2540 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร รวม 9 แห่ง คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี รวมทั้งสิ้น 2,869 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ ร้อยละ 30 จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายตามสัดส่วนประชากรของแต่ละสถาบัน และกิจกรรมแต่ละประเภท ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 863 คน เก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 784 คน คิดเป็นร้อยละ 90.85 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 นี้

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในสถาบันที่ทำการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนที่เก็บได้	ร้อยละของจำนวนที่เก็บได้
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	318	96	88	91.67
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	340	102	78	76.47
3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	312	93	93	100.00
4. มหาวิทยาลัยมหิดล	280	84	72	85.71
5. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	455	137	128	91.87
6. มหาวิทยาลัยศิลปากร	325	99	99	100.00
7. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง	270	81	74	91.38
8. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	320	96	79	82.29
9. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	249	75	75	100.00
รวม	2,869	863	784	90.85

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ลักษณะของแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นคำถามให้เติมข้อความ และเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาต้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และการพัฒนาของนิสิตนักศึกษา รวมทั้งแบบสำรวจการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา แบบสำรวจแบบวัด และแบบประเมินตนเองต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนาของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ ทั้ง 7 ด้านตามแนวทฤษฎีของซิกเกอริง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามที่สามารถประเมินตัวแปรต่างๆ ที่ต้องการศึกษา และเป็นข้อคำถามที่เข้ากับสภาพของนิสิตนักศึกษาไทย

2. สร้างแบบสอบถาม ซึ่งสามารถแบ่งเนื้อหาเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คณะวิชา ชั้นปี
คะแนนเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย และเวลาที่ใช้ในการเดินทางระหว่างที่พักกับสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดย
สำรวจการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษาตามตัวแปรต่างๆ ดังนี้ คือ

ตัวแปรเกี่ยวกับสถานภาพในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ได้แก่ ประเภทกิจกรรม
นิสิตนักศึกษาขององค์กรที่นิสิตนักศึกษาเป็นกรรมการอยู่ ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา องค์กร
นิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษาเป็นสมาชิก นอกเหนือไปจากองค์กรที่ตนเป็นกรรมการ และประสบการณ์
ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา โดยให้นิสิตนักศึกษารอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ตัวแปรด้านเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา คือ จำนวนชั่วโมงที่นิสิตนักศึกษาใช้
ในการทำกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ โดยให้นิสิตนักศึกษารอกจำนวนชั่วโมงตามความเป็นจริง

คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิต
นักศึกษาในรูปคะแนนรวมจากการที่นิสิตนักศึกษาระเมินตนเองเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติพฤติกรรมต่างๆ
ของนิสิตนักศึกษาที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ได้แก่ การเข้าร่วมประชุม การแสดง
ความคิดเห็นในระหว่างการประชุมขององค์กรนิสิตนักศึกษา ความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
นิสิตนักศึกษา ความพร้อมที่จะอาสาสมัครทำงานหรือรับผิดชอบดูแลงานต่างๆ ความสามารถในการปฏิบัติ
งานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายในการทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และการให้ความสนใจเกี่ยวกับการทำ
กิจกรรมนิสิตนักศึกษาทั้งในและนอกสถาบัน โดยมีข้อความที่ให้ให้นิสิตนักศึกษาย่าน แล้วเลือกตอบว่า
นิสิตนักศึกษามีพฤติกรรมดังกล่าว อยู่ในระดับใด โดยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ปอยมากหรือทุกครั้ง ปอย
บางครั้ง นานๆ ครั้ง หรือไม่เคยเลย และให้คะแนนดังนี้ คือ

มีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อยมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
มีพฤติกรรมเช่นนั้นบ่อย	ให้คะแนน 3 คะแนน
มีพฤติกรรมเช่นนั้นบางครั้ง	ให้คะแนน 2 คะแนน
มีพฤติกรรมเช่นนั้นนานๆ ครั้ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
ไม่เคยมีพฤติกรรมเช่นนั้นเลย	ให้คะแนน 0 คะแนน

ข้อความต่างๆ ในส่วนที่เป็นแบบสำรวจการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของนิสิตนักศึกษา
นั้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวทางจาก Extracurricular Involvement Inventory (Winston &
Massaro, 1987) เป็นหลัก และศึกษาแบบวัดประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยและแบบวัดการมีส่วนร่วมของ
นิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีอยู่แล้วประกอบ ได้แก่ College Student Experiences Questionnaire (Pace,
1990), Student Involvement Survey (James Madison University, 1988) และ College Student
Survey Questionnaire (Higher Education Research Institute, 1997)

ตอนที่ 3 เป็นแบบประเมินตนเองของนิสิตนักศึกษาเพื่อสำรวจการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาใน 7 ด้าน คือ การพัฒนาความสามารถ การจัดการกับอารมณ์ การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเอง ไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน การพัฒนาสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน การพัฒนาเป้าหมาย และการพัฒนาความมีคุณธรรม ข้อคำถามลักษณะเป็นการสอบถามนิสิตนักศึกษาว่ามีลักษณะพฤติกรรมหรือความคิด ตรงกับข้อความต่างๆ มากน้อยเพียงไร คำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากตรงมากที่สุดจนถึงไม่ตรงเลย โดยให้คะแนนในแต่ละข้อความดังนี้

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ มากที่สุด ให้คะแนน 4 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ มาก ให้คะแนน 3 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ ปานกลาง ให้คะแนน 2 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ น้อย ให้คะแนน 1 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดไม่ตรงกับข้อความนั้นๆ เลย ให้คะแนน 0 คะแนน

สำหรับข้อความที่เป็นข้อความด้านลบจะให้คะแนนกลับกัน คือ

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ มากที่สุด ให้คะแนน 0 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ มาก ให้คะแนน 1 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ ปานกลาง ให้คะแนน 2 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดตรงกับข้อความนั้นๆ น้อย ให้คะแนน 3 คะแนน

มีลักษณะ พฤติกรรม หรือความคิดไม่ตรงกับข้อความนั้นๆ เลย ให้คะแนน 4 คะแนน

ข้อคำถามต่างๆ นั้น ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตัวแปรต่างๆ ของการพัฒนาจิตวิทยาทั้ง 7 ด้าน ในทฤษฎีของซิกเมนด์ (ดังสรุปในตารางที่ 1 หน้า 22-23 เป็นหลัก) นอกจากนี้ในการสร้างข้อคำถาม จะศึกษาเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการวัดและสำรวจการพัฒนาของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ ที่มีผู้ทำไว้ก่อนแล้ว ด้วย เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทาง ได้แก่ The Iowa Student Development Inventories, Erwin Identity Scale, Student Developmental Task and Lifestyle Inventory, และ College Student Experiences Questionnaire

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปคำนวณหาค่าความเที่ยง (reliability) ของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนิสิตนักศึกษาในองค์กรนิสิตนักศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน นำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ ลี เจ. ครอนบาช (Lee J. Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสำรวจการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา 0.94 และค่าความเที่ยงของแบบประเมินตนเองเพื่อสำรวจการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา เท่ากับ 0.91

4. แก้ไขแบบสอบถามครั้งสุดท้ายโดยปรับปรุงด้านภาษาให้ชัดเจนขึ้น และตัดบางข้อที่วัดตัวแปรซ้ำกัน แต่มีค่าสหสัมพันธ์กับข้ออื่นๆ ที่วัดตัวแปรเดียวกันตัดออกไป ได้แบบสอบถามที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง ซึ่งแบ่งออกเป็นข้อคำถามต่างๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสำรวจการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับองค์การนิสิตนักศึกษา ตำแหน่ง และเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมจำนวน 5 ข้อ และข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในลักษณะต่างๆ จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบประเมินตนเองเพื่อสำรวจการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาตามทฤษฎีของซิกเกอริง ประกอบด้วยข้อความต่างๆ จำนวนรวม 114 ข้อ โดยแยกเป็นข้อความเพื่อประเมินการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาแต่ละด้านดังนี้ คือ

- การพัฒนาความสามารถ ข้อที่ 1-20 รวม 20 ข้อ มีข้อความด้านลบ 5 ข้อ คือ ข้อ 2, 10, 13, 16, 18
- การจัดการกับอารมณ์ ข้อที่ 21-35 รวม 15 ข้อ มีข้อความด้านลบ 9 ข้อ คือ ข้อ 21, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 32, 35
- การพัฒนาจากความเป็นตัวของตัวเองไปสู่การพึ่งพาอาศัยกัน ข้อที่ 36-54 รวม 19 ข้อ มีข้อความด้านลบอยู่ 10 ข้อ คือ ข้อ 36, 39, 40, 41, 44, 45, 48, 51, 52, 53
- การพัฒนาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ ข้อที่ 55-70 รวม 16 ข้อ มีข้อความด้านลบอยู่ 3 ข้อ คือ ข้อ 57, 61, 65
- การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน ข้อที่ 71-84 รวม 14 ข้อ มีข้อความด้านลบ 6 ข้อ คือ ข้อ 72, 76, 81, 82, 83, 84
- การพัฒนาเป้าหมาย ข้อที่ 85-99 รวม 15 ข้อ
- การพัฒนาความมีคุณธรรม ข้อที่ 100-114 รวม 15 ข้อ มีข้อความด้านลบ 3 ข้อ คือ ข้อ 105, 109, 112

5. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการกองกิจการนิสิตนักศึกษา ของสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง .
2. ติดต่อกับงานกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของสถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. นำแบบสอบถามไปแจกเพื่อเก็บข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
4. รวบรวมแบบสอบถามคืนจากนิสิตนักศึกษา
5. นำข้อมูลทั้งหมดลงรหัสเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/FW โดยมีกระบวนการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนิสิตนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม และที่พักอาศัย โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์เวลาที่นิสิตนักศึกษาใช้ในการเดินทางไปกลับระหว่างที่พักกับสถานศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษาที่นิสิตนักศึกษาเป็นกรรมการ ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมด้วย และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์เวลาที่นิสิตนักศึกษาใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตามตัวแปรต่างๆ ดังนี้คือ เพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา

4. วิเคราะห์คะแนนการพัฒนาดตนเองของนิสิตนักศึกษาตามทฤษฎีของซิกเกอร์ริง 7 ด้าน ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการพัฒนาดตนเองของนิสิตนักศึกษาในแต่ละด้าน ตามตัวแปรต่างๆ ดังนี้คือ เพศ ชั้นปี สาขาวิชา คะแนนเฉลี่ยสะสม ที่พักอาศัย ประเภทกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ตำแหน่งในองค์กรนิสิตนักศึกษา จำนวนองค์กรนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ที่มีส่วนร่วม และประสบการณ์ในการเป็นกรรมการองค์กรนิสิตนักศึกษา

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา กับการพัฒนาดตนเองของนิสิตนักศึกษาทั้ง 7 ด้าน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

เกณฑ์เทียบระดับคะแนน

การกำหนดเกณฑ์สำหรับเทียบระดับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา และระดับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษานั้น ผู้วิจัยแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 - 4.00	หมายความว่า	มีส่วนร่วมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีส่วนร่วมมาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีส่วนร่วมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.50 - 1.49	หมายความว่า	มีส่วนร่วมน้อย
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00 - 0.49	หมายความว่า	ไม่มีส่วนร่วม

2. คะแนนการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษา

ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 - 4.00	หมายความว่า	มีการพัฒนามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.49	หมายความว่า	มีการพัฒนามาก
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายความว่า	มีการพัฒนาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.50 - 1.49	หมายความว่า	มีการพัฒนาต่ำ
ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00 - 0.49	หมายความว่า	ไม่มีการพัฒนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย